

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XIX. Idem (a) Archiepiscopo & Archdid. Senon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

cap. 1. qui matrimonium accusare, in 3. collect. ubi docetur: latè explicant Basilius de matrim. lib. 8. cap. 15. à num. 6. Salgado de revent. bullar. 1. p. cap. 2. sect. 5. per tot.

CAPVT XIX.

Idem (a) Archiepiscopo & Archid. Senon.

Dilectus filius T. Lingon. Canonicus in nostra proposuit præsentia constitutus, quod eum de mandato bonæ memoriæ Greg. Pap. prædecessoris nostri, & quondam Lingon. Episcopus quandam præbendam assignasset eidem in Ecclesia Lingon. & eadem sibi per prædictum prædecessorem nostrum fuerit confirmata; quia Capitulum Lingon. ipsum ad eandem præbendam recipere contemnebat, dil. fil. Clarevall. & Longuivadi Abbates auctoritate præd. nostri, cum nollet aliquatenus à contradictione cessare, ipsum supposuerunt ecclesiastico interdicto. Postmodum autem ad præsentiam nostram accedens, ad dil. fil. Medulenen, & Guincian, Abbates obtinuit scripta nostra: sed cum per eos justitiam suam non posset obtinere, nos ven. Rhemen. Archiepiscopo S. R. E. Cardinali, tunc Episcopo (b) Prænestino, Apost. Sedis Legato, sicut asserit, dedimus in mandatis, ut prædictam interdicti sententiam, sicut fuerat rationabiliter promulgata, faceret appellatione postpositâ firmiter observari: unde, cum idem Archiepiscopus negotium prorogaret, & idem post labores multiplices ferè de promovendo ipso negotio desperasset, deficiens in expensis, ad instantiam Archiepiscopi memorati, & auctoritate ipsius talis inter eundem T. ex una parte, & ven. fr. nostr. R. Episcopum, & dil. fil. Canonicos Lingon. ex altera, compositio intercessit, quod ipso ab eodem Capitulo per manus prædicti Archiepiscopi recepto in Canonicum, & in fratrem, & concessio sibi (c) stallo in Choro, & participatione qualibet divinorum, idem fructus præbendæ alicujus ejusdem Ecclesiæ percipere non deberet, nisi loco proximo vacaturâ. Licet autem præfarum Archiepiscopum sincerâ diligamus in Domino eharitate, ipsiusque velimus honore deferre, quia tamen in his quæ contra canonicas sanctiones attentari noscuntur, ei deferre nec volumus, nec debemus, quod ab eo illicitè factum est in hac parte, duximus irritandum; quod licitè factum est, approbantes. Cum ergo dictum T. in Canonicum recipi, & fratrem canonicis non obvier institutis, & vacaturam expectare præbendam, Lateranensi Concilio non sit dubium (d) obviare: nos illicito reprobaro, quod est licitum approbantes, quia videtur indignum, ut is, qui receptus est in Canonicum, præbendæ beneficio defraudetur: dis. v. per A. f. m. quat. dictos Episcopum, & Canonicos Lingon. si verum est, quod asseritur, ut eidem præbendam, cum se facultas (e) obtulerit, non differant (f) assignare, vos eos non præmissâ per cens. Eccl. sub. cujusc. contrad. & ap. ob. compellentes, faciatis eidem portiones (g) quotidianas, quæ fuerint in Ecclesia memorata, sine diminutione qualibet assignare, contradictores per cens. eandem appel. postpositâ compefcendo.

NOTÆ.

(a) *Enonens.*] Ita etiam legitur in tertia col-
lectione, sub hoc tit. cap. 5. ex qua inte-
gram ita restituo: casus autem ita contigit.
Cum Episcopus Lingonensis ex præcepto
Pontificis canoniam in sua Ecclesia Tancredo
assignasset, Capitulum renuit illum admittere;
quare Innocentius Ecclesiam ipsam interdicto
supposuit, unde Canonici transactionem fece-
runt cum ipso Tancredo, ut ipsum in Canoni-
cum, & in fratrem statim reciperent, assignatis
illi stallo in Choro, & loco in Capitulo; sed
fructus præbendæ non perciperet usquedum
alia vacaret. Consultus Innocentius, hanc po-
steriorem partem transactionis improbavit, &
decrevit, ut Tancredus statim virtute talis rece-
ptionis perciperet distributiones quotidianas,

& cum primùm facultas se obtulisset, illi integrâ
præbenda assignaretur. Cujus decisionis mentio
etiam fit in cap. dilecto, infra hoc tit. & eam expo-
sui in cap. relatum, hoc tit.

(b) *Prænestino, Apost. S. L.*] Wido de Pare, qui
Gallus monachus, ac xv. Abbas Cisterc. to-
tiusque Cisterciensis Ordinis caput, ab Inno-
centio III. Episcopus Cardinalis Prænestinus est
creatus anno 1198. vir lanè singularis sanctita-
tis, pietatisque insignis; in multis autem, splen-
didisque legationibus, quibus perfunctus est, ea
celebrior fuit, cum sub eodem Innocentio an-
no 1199. in Gallis, Germanique Othonis Im-
peratoris electionem nomine Pontificis ratam
habuit contra Philippum Suevum; quem à
communione fidelium Ecclesiasticâ censurâ re-
movit, quod Reipublicæ Christianæ tranquilli-
tatem itrequieto ambitionis aestu inturbaret.

In

In qua legatione non modò civili rerum statui consiluit vido, sed etiam Ecclesiasticos ritus promovit, atque adauxit. Siquidem teste Casario Hiltterbacensi, ejus sæculi scriptore; *lib. 5. cap. 56. & lib. 6. cap. 2. miraculorum*, decrevit, ut non nisi pulsata campanulâ litans sacerdos incrementam tolleret hostiam, nève deferretur infirmis; nisi eadem campanulâ perstreperente, sive ad excitandam fidelum pietatem, sive ut eâ ratione multiplicatis intercessoribus facilis exorata salus agrotantibus obveniret. Quem postea universalis Ecclesia motem complexa est. Laodic. Concilium convocavit; lapsisque clericis leges severiores dixit, ita ut religionis studio flagrans, alter Paulus videretur; quâ ex parte memorant Placentius, Agidiusque de Aurea Valle in *b. ff. Leodiensium Episcoporum*. Ab Innocentio III. anno 1204. Archiepiscopus Rhemensis in demortui Wilhelmi Alhimani locum adlectus; eidemque Guidoni Rhemensi Archiepiscopo, & S. R. E. Cardinali, ejusque successoribus Regum Franciæ inungendorum privilegia confirmat Innocentius anno 1205. idibus Maji, Pontificatus 3. Reg. Variæ, *epist. 75. fol. 24.* referunt Chenu in *feris. Præf. Eccl. Rhemensis tom. 1. Ital. sacr. fol. 203.*

(c) *Stallo.*] Quid sit stallum, exposui in *cap. 7. de rescript.*

(d) *Obviare.*] Licet enim possit Legatus referre certi beneficii collationem etiam in favorem certæ personæ, *cap. cum in illo, cap. si Apostolica 22. hoc tit. in 6.* & hæc reservatio videatur importare collationem beneficii vacaturi, hoc procedit, quando reservatio sit simul cum expectativa; quod prohibitum est, quia continet in se votum captandæ mortis alienæ, & ita non valet talis reservatio, ex hoc textu; si autem hujusmodi reservatio sit absque ulla

expectativa, quia tunc nullum jus quæsitum est ei, in ejus favorem reservatur, ideo valet talis reservatio, ut docet Casar de *Eccles. hierarch. distut. 3. de legatis, num. 11.*

(e) *Cum facultas se obtulerit.*] Magnum enim discrimen verlatur inter istam clausulam, & inter illam, *cum primum vaci erit*; nam virtute primæ clausulæ non protin ac vacaverit præbenda conferenda est, sed cum opportunum sit, *cap. 8. de concess. præbend.* Faciunt textus in *l. nepos 125. de verb. sign. l. 8. S. ult. ff. de testam. tut. l. rogo, ff. quando dies legati, l. ult. ff. qui sine manu missi.* ubi similes clausulæ reperiuntur.

(f) *Assignare.*] Juxta adducta in *cap. relatum, hoc tit.*

(g) *Quotidianas.*] Facit textus in *cap. cum, M. de consuet. & ex his duabus decisionibus aperte probatur, canoniam per se abique præbenda beneficium Ecclesiasticum esse, quod & notavi supra in cap. 1. nam Canonicus tantum, qui non habet præbendam; habet jus percipiendi distribuiti nes quotidianas, quæ licet fructus beneficii non sint, *extr. ad reg. postulasti, hoc tit. inter communes;* tunc tamen emolumenta, quæ propter officium impentum in Ecclesiâ præstantur, *Monea de distribut. q. 6. per totum. Barbosa de Canonis, cap. 21. Solorzanus de juribus honorarius, num. 431.* Nec contrarium probat textus in *cap. in nostra, de rescript.* ubi cum agatur de Canonicis, & illis, qui in Canonicos fuerant recepti, dicitur nondum eos Ecclesiasticum beneficium fuisse ascensos: ergo quia canoniam per se non est beneficium Ecclesiasticum. Cujus textus difficultate motus Fabricius in *praxi, de benef. de titul. & in titul. num. 9. 21. & 39.* affirmavit canoniam per se non esse beneficium: sed difficultati illi facile satisfacies ex adductis in *eadem cap. in nostra.**

CAPVT XX.

Idem (a) *Episcopo Brixienti.*

TUæ fraternitatis devotio. *Et infra:* Præterea consulisti, cum sæpe contingat, quod ad unam præbendam duo clerici, propter nimiam importunitatem petentium eliguntur, utrum confirmanda sit talis electio, vel potius irritanda. Nos igitur attendentes, quod si duo clerici unam præbendam tenerent, illud esset contra Concilium Turon. (b) quod præbendam inhihet sectionem; & si unus illorum ipsam obtineret præbendam, sub expectatione alius, contra (c) Lateran. statuta Concilii remaneret. Inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod talis electio de rigore juris penitus est cassanda.

NOTÆ.

(a) *Brixienti.*] Ita etiam legitur in tertia collatione, *sub hoc tit. cap. 6. & in cap. tua, de pract. ubi alias partes hujus decretalis congesti, & inscriptionem exposui.*

(b) *Turonense.*] Relatum in *cap. majoribus, hoc titul.*

(c) *Lateran.*] De quo agemus in *cap. 2. de concess. præbend.*

COMMENTARIUM.

Plerumque contingit ad unum idemque beneficium duos eligi; seu præsentari; & cum unus tantum sit instituendus, nec dividi possit inter duos beneficium; aut nullus electio confirmatur, ex traditis in *cap. majoribus 8. hoc tit.* aut electione unâ infirmatâ, altera confirmatur: quod procedit datâ aliquâ prioritare inter utramque electionem; *cap. dilecto 25. hoc. tit. late probat Solorzanus tom. 2. de jure iudic. lib. 2. cap. 9.* unde si Pontifex unam, eandemque præbendam duobus successivè conferat; licet in aliis actibus posteriora prioribus derogent, *l. palmas*